Aici se simte mâna Domnului

On Februarie 22, 2013

Reflectează asupra modului în care evoluezi, astfel încât să te convingi de legătura strânsă ce există între sistemul tău de valori și rolul pe care ți-l asumi în lume.

Numai un singur individ, numai o singură speță umană iese dintr-o casă străină, iar pe pragul de la intrare își inspectează încă o dată talpa pantofilor de eventuale urme de sânge. Asasinul - Anton Chigurh - hiena aceasta flămândă, fiara aceasta de o cruzime absurdă care după ce s-a înfruptat din prada aleasă la întâmplare, își linge cu poftă sângele de pe bot, lăsând impresia de curățenie și îngrijire.

O voință intensă care izbutește să domine frontierele propriei sale conștiințe, o captivantă aventură care însă urmează un traseu fizic și psihologic regresiv, o determinare care aduce cu ea un întreg șir de evenimente. Căci, îndepărtându-se de casă - locul unde și-a înfăptuit încă o dată opera, nici nu se urcă bine la volan, abia parcurge câțiva metri, că: "Boom" ! O altă mașină îl izbește în plin !

Şi acum, pentru prima dată, el simte tulburător efectul direct al acelui *châtiment* , întunecata întorsătură a destinului, descărcarea curentului invizibil, generat de un trăsnet, direct asupra stării sale inițiale de confort fizic și psihic. Abia acum resimte el puternica voința care-l domină, sarcina electrică, aproape mortală, care îi electrizează simțurile în avântul lui impetuos spre absolut.

Aici se simte mâna Domnului, invizibilă, neiertătoare, grea și traumatizantă ca o palmă servită din plin, cu toată ura, împingând fiara în mărăcinișul cu spini ascuțiți ai durerii. Un ultim avertisment?

Leadership: Cum se justifică efectele acțiunilor tale atunci când ispășirea păcatelor tale devine extensia unei imagini de sine plină de putere care nu urmează alte criterii decât cele auto-impuse de restricția de a nu te uita în urmă?

Picior fracturat, mâna ruptă, oase dislocate, plin de tăieturi și de sânge, zdrobit de durere. O resuscitare a energiei în sistemul propriu de valori care se manifestă printr-o drastică tendință de apropiere de realitate - fenomen caracterizat printr-o emisie de "lumină", lumina vieții. În sfârșit omul ăsta este constrâns să perceapă mai profund, mai clar complexitatea existenței sale în raport cu latura negativă a caracterului său.

Sfera metalică este electrizată negativ, nu mai poate acționa nicidecum cu alte sfere. Personalitatea sa nu-i îngăduie să interacționeze cu alte personalități. Anton Chigurh eșuează lamentabil. Este doborât *très rapidement,* chiar în mijlocul călătoriei sale spre dobândirea întregii deplinătăți, chiar în momentul când se crede ajuns la suprema siguranță a existenței.

Chinul se statornicește în el, îl mușcă adânc din carne, dezvoltând un puternic efect de recul asupra lui, îi anulează orice forță eliberatoare, îi scutură bine mantaua de autoritate pe care o poartă. El nu încearcă să-și justifice efectele acțiunilor lui, chiar dacă simte că totul se petrece după legea divină "după faptă, și răsplată", fiindcă imaginea lui despre sine este identică cu acea vanitate necruțătoare de fiară care pândește o altă țintă, din instinct și pasiune. Durerea și plăcerea sunt de fapt două fețe ale aceleiași monede – nu poți avea una fără cealaltă.

Până în acest moment a avut prea puțin timp ca să se judece pe sine însuși, așa încât acum este foarte mulțumit că se poate gândi la acțiunile sale. Pare să-și amintească de toate crimele înfăptuite. Toate fărădelegile par a se perinda anapoda în mintea lui – preocupat împreună cu toate simțurile, de viitor.

Va lupta mai departe pentru un viitor curat, sau pentru un viitor tot atât de periculos și incert ca înainte?

Rănit, dar nu mortal. Chinuit de dureri, dar nu vlăguit în totalitate. Prins într-o mlaștină de contradicții, Anton Chigurh e nevoit să pună în practică – aidoma unui personaj al lui Balzac - singura axiomă care îl poate face să treacă peste acest moment: " *Fuge, late, tace* ". *

Leadership: Ce anume te poate determina să percepi mai profund și mai clar complexitatea existenței tale în raport cu latura dominantă a caracterului tău, fără să te consideri învinsul unei lumi care te fascinează și te îndeamnă s-o îndrăgești?

O voință intensă izbutește să domine frontierele propriei tale conștiințe? Pornești într-o captivantă aventură care însă urmează un traseu fizic și psihologic regresiv? Îți aloci puțin timp ca să te judeci pe tine însuți? Lupți pentru un viitor curat, sau pentru un viitor periculos și incert?

Nu ne este greu să întrevedem, încă din perspectiva înțelegerii conceptului de leadership - axat pe latura umană, elementele care pot determina mai târziu apariția unor transformări de natură morală în existența individului supus unei singure rațiuni, tumultoase, o crăpătură în zonă care delimitează perimetrul caracterului său.

Nu ne este greu să ne explicăm, tot din perspectiva unei asemenea înțelegeri, a conceptului de leadership, de ce limitele omului, în ultimă instanță, nu sunt marcate cu precizie în partida dintre o viață pustie și una cu sens. Ca să treci la un nivel înalt trebuie să permanentizezi aceste limite în sens pozitiv, să te observi cât mai des din perspectiva automodelării.

Ceea ce te poate determina să percepi mai profund și mai clar complexitatea existenței tale în raport cu latura dominantă a caracterului tău este încercarea de a te mântui prin înțelesul pe care îl dai suferinței pe care o trăiești după ce o produci în viața altora.

Leadership: Îți poți asuma destinul unei ființe care nu se lasă doborâtă de nicio experiență dezamăgitoare, fără să cazi pradă slăbiciunii de a rămâne constant în aceeași direcție a tuturor faptelor tale?

Expertul în materie de leadership, John Maxwell spunea la un moment dat ceva de genul: " *Un act de echilibristică dă naștere unor conflicte interioare.* "

Acest act de echilibristică semnalează acea pierdere de energie în sistemul propriu de valori, care se manifestă printr-o drastică tendință de îndepărtare de realitate. Uneori este necesară o "scurtcircuitare" a circuitului tău intern de valori și convingeri, doar astfel vei fi constrâns să percepi mai profund, mai clar complexitatea existenței tale în raport cu latura dominantă a caracterului tău.

Învață să transformi fiecare pepită de aur din existența ta – toate momentele pline de învățăminte și adevăr - în noi norme de facilitare a accesului spre excelență. Doar așa vei putea găsi, rapid, un înlocuitor al inacceptabilului sau regresului. Sau poți aspira să realizezi tot timpul opere îndrăznețe, fără excepție, dar această implicare într-un voiaj spre absolut, în

care să-ți dezlănțui partea lăuntrică negativă, nu-ți va fi deschizătoare de drumuri la nesfârșit.

Dante Alighieri a ajuns într-o zi în fața unei porți sinistre, înaintea căreia a șovăit. Şi în fața ta va exista o astfel de poartă în pragul căreia vei șovăi. Este "alternanța" - de la o zonă slab iluminată sau chiar întunecoasă, la una luminoasă. Poți cădea pradă propriei tale slăbiciuni dacă rămâi constant în fața ușii, în zona întunecoasă. Sau îți poți spori puterea de înțelegere a Omului din tine dacă treci de ea, spre zona luminoasă.

Leadership: Poți să înalți către o conștiință superioară fundalul unui sentiment de familiaritate cu impactul evenimentelor care te iau prin surprindere, fără să devii sclavul unui sine paralel care se identifică cu voia Domnului?

Reformularea propriei hărți interioare – furnizată de instanța numită "conștiință", așa cum există ea la un moment dat, este baza deciziei curente care comandă acțiunea. Acțiunea schimbă nivelul sistemului tău funcțional. Iar nivelul real al sistemului este generatorul care îți pune în mișcare orizontul și deschiderea față de valorile pozitive ale vieții.

Criticul rus Vladimir Vladimirovich Ermilov explica în una din cărțile sale un lucru important: *" Idealizarea dedublării este legată de faptul că nu poți concepe existența unui caracter integru, deschis, bine conturat, ferm, care să fie înzestrat în același timp cu sentimente subtile și scrupule de conștiință. "*

Iată-l pe Anton Chigurh. Şi privește-te pe tine. Poți să-ți definești caracterul? Poți să funcționezi în contradicție cu tine însuți? Ești rodul unei inconsecvențe de fond? Poți fi în același timp și alb și negru? Poți să șovăiești în pragul unei porți sinistre și în același timp să acționezi rațional dincolo de ea?

Relevanța pe care o acorzi „Omului" din tine și în același timp esteticii leadershipului, este plasată în spațiul în care vrei să te încadrezi, acel spațiu al ființării laturii tale dominante. Hotărăște-te ce cale vrei să urmezi și nu te îndepărta de la ea. În cadrul procesului de dezvoltare n-ai cum să fii două persoane în același timp, fără riscul de a cădea într-o extremă sau alta.

Reflectează asupra modului în care evoluezi, astfel încât să te convingi de legătura strânsă ce există între sistemul tău de valori și rolul pe care ți-l asumi în lume.

A înălță către o conștiință superioară fundalul unui sentiment de familiaritate cu impactul evenimentelor care te iau prin surprindere înseamnă să-ți reamintești mereu că lupta pe care o duci cu tine însuți, forțându-te să fii puternic, reprezintă de fapt revenirea la o viață normală în care ai posibilitatea să renunți la a te mai simți în stare să escaladezi "imposibilul".

Aici se simte mâna Domnului marchează consecințele regresului pe care îl înregistrezi atunci când funcționezi pe "aburi" și nu pe "combustibil". Un sistem de valori "redus" care, ca și non-valoarea, au repercusiuni negative pe termen lung.

* Notă: No Country for Old Men (2007);

* Notă: *Fuge, late, tace. "* (lat.) – Fugi, ascunde-te, și taci;

Source: https://neculaifantanaru.com/aici-se-simte-mana-domnului.html